

UĞUR KOŞAR

ALLAH DE
ÖTESİNİ BIRAK

TEVEKKÜL VE TEFekkÜR

DESTEK YAYINLARI: 348
TASAVVUF: 7

ALLAH DE ÖTESİNİ BIRAK / UĞUR KOŞAR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Editör: Aslı Bahşi

Kapak Tasarım: İlknur Muştı

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Temmuz 2013

1.-90. Baskı: 2013

91.-500. Baskı: 2014

501.-610. Baskı: 2015

611.-648. Baskı: 2016

649.-664. Baskı: 2017

665.-676. Baskı: 2018

677.-682. Baskı: 2019

683.-690. Baskı: Kasım 2020

691.-692. Baskı: Şubat 2021

693.-694. Baskı: Nisan 2021

Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4771-55-4

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

UĞUR KOŞAR

ALLAH DE
ÖTESİNİ BIRAK

TEVEKKÜL VE TEFEKKÜR

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarım. Bu kitabı yazmayı vesile kılan Rabb'ime verdiği lütfundan dolayı hamd ü senalar olsun.

“Ben bir kulu sevdiğim zaman onun işiten kulağı ve gören gözü olurum. Artık o, (konuşurken) benim (kelamım ve hükmüm)le konuşmaya ve (baktığı her şeyi) benim (verdiğim özel bir görüş)le görmeye başlar.”

Bu kitabı yazan Uğur Koşar sadece aracıdır, vesiledir, lütuf ve rahmet tamamen Allah'ındır...

Allah her şeyden haberdardır, sanmayın ki size yapılan haksızlığa kayıtsız kalıyor. O, size bir annenin evladına yaklaştığı merhametten daha fazla merhamet duyandır. Duanın karşılığını takip etmeden “Allah de ötesini bırak”. Kul Rabb’ini imtihan etmez. O’na tevekkülle yaklaştığında rahmetini tüm hücrelerinde hissedeceksin.

Karşında o kadar çok maskeli insan var ki onları tanımak için yoruluyorsun. Şayet dikkat edersen güzel olan bir şey var; o senin hakkını aldıkça, sen onun sevaplarından kazanıyorsun. O halde kaybettim diye üzülme, biraz daha derin bakarsan, aslında kazandığını fark edeceksin!..

Ben sana yeni bir bakış açısı getiriyorum. Rabb'ini daha iyi hissedebilmen ve O'na daha yakın olabilmen için sana farklı bir pencere açıyorum. Toplum sana Allah'tan korkmanı söyler, oysa korkunun olduğu yerde sevgi asla yoktur. O halde Allah'tan korkarsan O'nu nasıl kendine yakın hissedebilirsin?

Allah sonsuz merhamet sahibidir, O bağışlayanların en hayırlısıdır. Allah'tan korkmak, “Ben bunu yaparsam Rabb'ime layık bir kul olamam, O bana güvenmiş, ben bu güveni sarsarım” demektir. Asıl korku budur. Kendi vicdanından korkmaktır. Allah karşısına hayâ edecek bir amelle çıkmaktan korkmaktır...

Ve korktuğunla yakın ilişki kuramazsın, O'nu tam olarak hissedemez ve O'na güvenemezsin. İşte senin asıl sorunun budur!..

İÇİNDEKİLER

Evlilikte ve İlişkilerde “Allah De Ötesini Bırak”	21
Kişi Kişinin Aynasıdır	23
Sen Gönlünü Kırana İsyân Etmekten, Kırık Gönüllere Merhem Olan Allah'ı Unutuyorsun... ..	31
Allah Âciz Kullarının Kalbindedir	39
Tek Dost ve En Güvenilir Olan O'dur	43
Kendini Değersiz mi Hissediyorsun?	49
Kadınına Saygı Duy	59
Unutma! Bu Dünyaya Küçük de Olsa Bir Boşluğu Doldurmak İçin Gönderildin... ..	65
Rabb'in, Yaptığın Çağrılara Bir Karşılık, Yaşadığın Zorluklara Bir Kolaylık Vermeyeceğini mi Düşündün?	67
Güne Güzel Başlamak.....	69
Her An Bir İmtihan İçindesin	71
Kaderimi Severim Yazandan Ötürü	73
Allah Vekilin Olsun ve O'na İsimleriyle Yaklaş.....	77
Zihnın Oyunlarına Dikkat Et	81
Kusuru Ört, Kusuru Gören Göz Kusurludur!	83
Hayatın Denge Üzerine Kurulu Bir Terazidir	87
Hayat Tek Bir Nota Değildir.....	91

Allah Seni Korur Sen Yeter ki O'nunla Meşgul Ol.....	95
“Ben” ve “Sen”i Bıraktığın An “Bir” Doğar	97
Senin Güvenin Zayıf ise Allah Ne Yapsın?	99
Allah, Duasında Israrcı Olanı Sever.....	105
Tevekkül Tüm İlaçlardan Daha Etkilidir, Çünkü Onun İçinde Nur Vardır	109
“Duam Kabul Olmuyor” Diyorsun	111
Allah Senin Sözlerine Değil Kalbine Bakar; Şükür Teşekkür, Hamd Övgüdür.....	115
Sen O’nu Bir Kere Yürekten Anarsan O Seni Ebediyen Anar.....	119
Sen Rızkın Allah’tan Geldiğini Unutmuşsun!	125
Kölenin Tevekkülü.....	129
Meleklerden Yardım Alınır mı?.....	131
İnsan Bencil Varlıktır.....	137
Hayat mı Renksiz Yoksa Senin Bakışın mı Kirli?	141
Her Şerde Bir Hayır Vardır	145
Bu Dünya Hayal Dünyadır.....	147
O Ses.....	149
Kendini Allah’a Bırak.....	153
Kendin Olduğun Halinle Güzelsin	161
Anne Hakkı	163
Okuyuculardan Gelenler	171
Uğur Koşar Kimdir?	187
Uğur Koşar’ın Terapisi Hakkında	190

Her şey kendimi bulmakla başladı... Yeni bir hayat, yeni bir dünya, sandığımdan çok daha öte bir ben. Tıpkı Yunus Emre'nin dediği gibi: "Bir ben var bende benden içeri." Peki, o içeriye nasıl gidilecek? Bugüne kadar sana herkes sadece konu başlığı verdi: "Mutluluk içinde." Ancak oraya nasıl gidileceği hakkında kimse bir fikir vermedi. Bu yola çıkarken bilgelik adına çıkmıştım ve huzuru velilik yolunda buldum! Çünkü onun içinde Allah vardı!..

İşte benim tüm niyetim, seni varlığınla tanıştırmak. Bir kez oraya ulaştığında, zihin denen perdeyi, nefis denen karabulutlu bir kez buhar ettiğinde ortaya gerçek sen çıkacaktır. Sandığın sen sadece beden ve zihinden ibaretti. Artık özüne ulaşma, Rabb'ini iliklerine kadar hissetme zamanın geldi.

Bu kitabı yazmak için bir haber bekliyordum, bir işaret. Mutlaka bir olma zamanı vardır ve ben hiçbir zaman acele etmem. Niyet eder ve Allah'a bırakırım. Daima anımsa: Arzu şeytanidir, niyet ise rahmanidir. Bu senin yaşam anahtarın olsun. Ne zaman kendini bir arzu içinde bulursan hemen şeytanın elinden tuttuğunu anımsa, çünkü o sana yoğun bir şekilde onu elde etmeni söyler.

Tıpkı günah işlettiği gibi!

Her ne istiyorsan –eş, ev, araba vb.– şeytanın işi onu sana elde ettirinceye kadar arzulattırmak; sen onu elde edince ise gerçekleri göstererek aradan çekilmek; seni vicdanın, Rabb'inle baş başa bırakmaktır.

Sen henüz flört döneminde yoğun istekle bu adamla evleneceğim dersin, o benim ruh ikizim dersin ve kimseye al-

dırış etmeden evlenirsin ama şeytan seni evlendikten sonra gerçeklerle baş başa bırakacaktır. Adamın artık maskesi düşer, ruh ikizi sandığın o adam sanki başka biridir! Ve bu hep böyle olmuştur. Bu senin nişanlın değil, o gitmiş ve yerine sanki başka biri gelmiştir!

Bu yüzden arzu şeytanidir. O senin elde etmen için gözüne perde indirir ve elde ettikten sonra perde kalkar. Gerçekleri gördüğünde ise canın yanmaya başlayacaktır. Yaşam yolculuğunda daima isteklerin olacaktır, niyet de bir istektir, ancak bunun içinde rahmet vardır, nur vardır, Allah vardır.

Niyet ederek başladığın her şeyde Rabb'inle birlikte yürümüş olacaksın. Ve sen bir kez Allah'a tam tevekkülle sığındığında o seni asla şaşırtmaz. O ne güzel vekil (yardımcı) ve dosttur.

Yeni biriyle mi tanıştın, hemen niyet et ve de ki: Ey Rabb'im! Ben bir yola çıktım, niyetim evlenmek ve huzurlu bir yuva kurmak. Ancak Evvel ve Ahir olan sensin; Alim olan, en iyi bilen de sensin. Ben sonumu bilemem ki, bu mümkün değil. Bu yüzden sana geldim, kapını çaldım. En iyi bilene tam tevekkülle sığınarak niyetimi sunuyorum. Şayet sevdiğim bu insanla evlenmem hayırlı olacaksa bana bu evliliği nasip et, eğer bu evlilik beni yorup yıpratacaksa sen henüz başlamadan evliliğime "Mâni" isminle engel ol. Bu yolda seni Vekil kıldım.

Artık üzerindeki yükü bıraktın. Artık sorumluluk sende değil, onu Rabb'ine verdin. Şimdi rahatça gözlerini kapatıp uykunu da uyuyabilirsin. Çünkü "El-Vekil" olan Allah sana yardımcı olacaktır. İşte o zaman bu evlilik olsa da olmasa da sevineceksin!

Veli kulun biri demiş ki:

“Ben Allah’tan isterim, niyet eder ona bırakırım, Allah verirse bir kere sevinirim, vermez ise on kere sevinirim.”

Ve yanındakiler şaşırılmışlar:

“Bu nasıl olur? İnsan hiç Allah’ın vermediğine sevinir mi?”

“Ben sevinirim” demiş veli kul. “Allah’ın o verdiği benim istediğim içindi, vermediği ise kendi tasarrufudur, ben bilmem ki, benim hakkımda en iyi bilen Alim olan Allah’tır.”

İşte bu yüzden O’nun hakkındaki seçimi her ne ise güzeldir; bu hoştur, bu rahmettir, bu nurdur. Ve sana bu yüzden “Allah de ötesini bırak” diyorum. Bunu ben söylemiyorum, ben sadece vesileyim... Bunu, sadece sana anımsatıyorum.

“Kulillah sümme zerhum. (Allah de ötesini bırak.)”
[Enam Suresi, 91. ayet]

Bir kez Rabb’ınle yola çıktığında hayatın seni yorması mümkün değildir. Nasıl mümkün olabilir? O en güvenilir olandır. Ne anne ne baba ne evlat ne eş... Allah’tan başka sığınacak kimin olabilir?

“Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Müttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?” (Enam Suresi, 32. ayet)

Ben değil Rabb’im soruyor...

Evet! Hâlâ akıl erdiremiyor musun?

Şimdi sana kalıcı mutluluğun formülünü veriyorum. Artık tüm formülleri bırakabilirsin. Öğrendiğin tüm teknikleri de bırak, çünkü “Kalpler ancak Allah’ı anmakla huzur bulur”. (Rad Suresi, 28. ayet)

Bu kitapta sana hiçbir şey öğretmeyeceğim, öğretme fikri bile ürkütücü. Kimse kimseye bir şey öğretemez, sadece gö-

remediğin cevapları görülür hale getirmek için buradayım. Sen köfteyi yutuyordun, ben ise sana onu çiğnemeni gösteriyorum. Çiğne ki köftenin tadı damağında kalsın. Çiğne ki yaşamın lezzeti gelsin.

Bir şeyi bilmenin sana kıvamı yoktur. Ekmeğin karnını doyurduğunu bilirsin, bunu adın gibi bilirsin, ancak ekmeği masanın üzerine koyup da ona sadece bak, onu yeme, sadece bilgiyle kal, dediğimde ne olacak? Bedeninde ne kadar yağ varsa iki üç ay içinde tükenecek, bedenin kendi kendini yemeye başlayacak ve sonra iflas edecektir. O halde senin ekmeğin karın doyurduğuna dair olan bilgiye ne oldu? Şimdi o ne işe yaradı?

İşte bir Allah'ın varlığını bilmenin de, bir yaprağın Allah'ın izniyle kıpırdadığını bilmenin de senin ruhuna kıvamı yoktur. Ağacın altından yürüyüp geçeceksin ve hiçbir şey hissetmeyeceksin. Allah'ın rahmeti orada ağacın dalında, esen rüzgârda, uçan kuşta ancak sen yoksun! Bu yüzden ben senin daha farkında, daha aydınlık, tefekkürle yaşamayı istiyorum.

Tefekkürün tadını bir kez aldığında artık senin yaşamına renk gelmeye başlar. Tefekkür nedir? O farkındalıktır, şimdiki anın içinde kalmaktır. Ancak ben sana bilgeliğin bahsettiği, şu herkesin dilinde olan şeylerden söz etmiyorum. “Daima farkında ol, şimdiki anın içinde kal” demekle olmaz. Artık bunu herkes öğrendi, herkes aynı şeyi söylüyor. Ancak nasıl farkında olacağını kimse bilmiyor, nasıl şimdiki anın içinde kalacaksın?

Benim sözünü ettiğim farkındalık ve anın içinde kalmak tefekkürdür ve bunun içinde bilgelikten öte velilik vardır. Allah vardır!.. Rahmet ve nur vardır. O'nun sonsuz enerjisi, hiç kesilmeyen sevgisi vardır.

Sana çok kısa olarak “nur terapisi”nde yaptırdığım bir tefekkür çalışmasını burada yaşatmak isterim. Dilersen her gün 1 dakika olacak şekilde başlayarak bunu yaşamına uygulayabilirsin. Bu senin ruhunun gıdasıdır. Tefekkürün içinde farkındalık ve anın içinde kalmak vardır. Tekrar ediyorum, bu bilgelikten ötedir, çünkü içinde Rabb’inin rahmetini, o muazzam enerjisini hissedeceksin.

Ruhun birçok besini vardır. Sana burada hepsinden söz etmeyeceğim. Belki başka bir kitapta... Ancak bu kitabın özü, kaldıramadığın üzerindeki o yükü tam güvenceyle, tevekkülle Allah’a bırakmak adınadır.

Tefekkür ise –ben ona “ruhun suyu” diyorum–, bedenine su veriyorsun, ancak özün yani ruhun susuz kalmış! O halde sen kurumuş bir çöl gibisin. Peki, tefekkürü nasıl yapacaksın?

Belki de Allah’ı, sonsuz rahmetini, enerjiyi, ilk defa bu kadar yakından, iliklerine kadar hissedeceksin. Bu çok derin bir çalışmadır, niyetin Allah’ın rızasını, dostluğunu kazanmak adına olsun ve ister parkta otur, ister balkona çık... Günde 1 dakikayla izlemeye başla, her ne oluyorsa Allah’ın üzerinde bulunan o kesintisiz emrini, rahmetini gör...

Ve şimdi gökyüzüne çevir gözlerini... Bulutları göreceksin... Onlar gökyüzünde askıda gibi duruyor, düşmüyorlar ve bazen sola bazen de sağa doğru ilerliyorlar. Üzerlerinde kayyum olan Allah’ın emrini hisset. Allah onlara kesintisiz olarak ayakta durun, diyor. Bir an bıraksa bulutlar yere düşerlerdi! Ve her şeye kadir olan Allah’ın rahmetini diğer tecelli ettiklerinde de görmeni isterim.

Ağacın yapraklarına bak, kıpırdadığını göreceksin. Bazen hafif, bazen ise şiddetle sallanır. Rabb’im nasıl uygun gördüyse öyle kıpırdarlar. Ve şimdi o ağacın üzerindeki emri

gör... Acele etme... Yaprak Allah'ın izniyle kıpırıyor, o yaprağın üzerinde kesintisiz olarak ne emri var? "Kıpırda, kıpırda, kıpırda..." Bir an olsun bıraksa yaprak duracak.

Ve başını çevir... Oradan geçmekte olan birini görebilirsin... Yürüyen bir insan yahut bir kedi, bir köpek... Üzerinde ne rahmeti, emri var? "Yürü, yürü, yürü, yürü..." Bir an bıraksa dururlardı. Ve uçan kuşa gözlerini çevir... Tefekkür et... Kuşun üzerinde uç emrini hissetmeye başlayacaksınız. Rabb'in ona, "Uç, uç, uç, uç, uç..." diyor. Bir an bıraksa kuş düşüverir. Uçması mümkün değildir.

Ve kendi üzerine dön... Kendi üzerinde olan rahmeti belki de uzun bir aradan sonra ilk defa hissedeceksin. Daha önce biliyordun ancak ben bilmeye karşıyım, bilmek senin ruhunu doyurmuyordu. Şimdi üzerindeki rahmeti yutacaksın, tüm hücrelerine kadar hissedeceksin.

Evet senin üzerinde kesintisiz olarak şu an "gör" emri var. Şu satırları okurken bile tefekkür edebilirsin. Allah gör dediği için görüyorsun. "Gör, gör, gör, gör..." Bir an bıraksa kör olursun, görmeyen artık mümkün değildir.

Ve üzerinde olan diğer rahmeti hisset. Evet, o "duy" emridir Rabb'inin. Şu an her ne duyuyorsan üzerinde duy emri olduğu içindir. Bir an bıraksa o emri Allah sağır olurduk. Bunu çoğaltabilirsin... Bu senin elinde ve tefekkür yapmak için zamanım yok diyemezsin, bu mümkün değil, çünkü olan her şey Allah'ın rahmetiyle tecelli eder.

Televizyon izlerken, görür ve duyarsın; önünden biri geçerken tefekkür edebilirsin, işyerinde, yemek yerken, telefonda konuşurken, her an... Her an Allah seninledir, tabii ki hissedersen, O'nu ruhunda hissetmek istersen... Ve bunu kim istemez ki?

İki cihan güneşi sevgili Peygamber'imiz anlatıyor:

“Arkadaşlar az önce yanımdan ayrılan Cebrail ‘Ey Muhammed (S.A.V)! Seni insanlığa aydınlık yolu göstermek üzere hak Peygamber olarak gönderen Allah’a and olsun ki’ diye söze başlayarak bana şu ibret dolu hikâyeyi nakletti:

Vakti zamanında bir mümin dünyadan el etek çekerek deniz ortasında ıssız bir adaya yerleşir. Burada insanlardan ve dünyalık işlerden uzak, ibadet etmeye koyulur. Bir süre ibadet ettikten sonra acıkmaya ve susamaya başlar. Ama nerede? Adada yalçın kayalarla, kıyıyı döven azgın acı deniz suyundan ve bir de kendinden başka bir nesne yoktur.

Günler haftaları, haftalar da ayları kovalarken abid kişi gittikçe güç ve takattan düşmeye başlar. Bu arada benzi soğan, yüzü sararan abid ibadetlerinin ardından durmadan, ‘Ey Rabb’im bana yiyecek ve içecek bir şeyler ihsan et ki, ibadet etme gücümü kaybetmeyeyim’ diye Allah’a yalvarıp yakarır.

Günlerden bir gün kudretine nihayet olmayan Allah yalçın kayalar arasından buz gibi soğuk, şerbet gibi tatlı bir kaynak fışkırtır ve etrafında kor gibi narlarıyla boy salmış koca bir nar ağacını dalgalandırarak O’nun bu dileğini yerine getirir.

Abid, artık bütün gün ibadet ettikten sonra kaynağın başına iner, nar ağacından tek narını koparıp yer ve abdestini alarak tekrar namaz kılmaya koyulur. Namazlarının ardından da, ‘Ey Rabb’im! Canımı secde ederken al, beni öldürüp de cesedimi toprak içinde çürütme, beni kıyamete kadar secde etmekten mahrum bırakma’ diye dua eder. Bu böyle tam beş yüz yıl sürüp gider. Nihayet bir gün Yüce Allah dileğine uygun şekilde ruhunu teslim alır.”

Bundan sonrasını Cebrail şöyle anlatıyor: